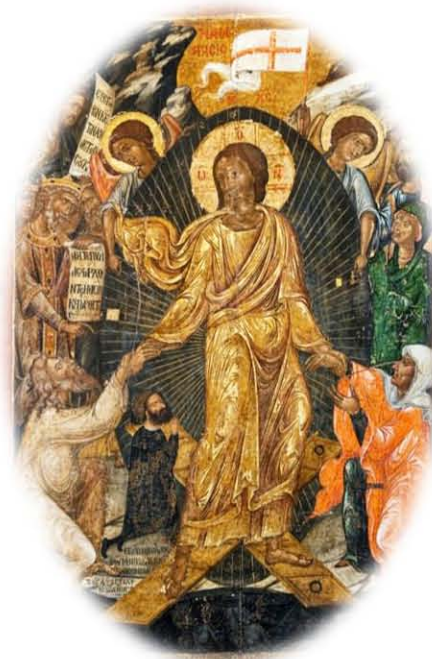

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΕΠΙ ΤΗ_Ι ΖΩΗΦΟΡΩ_Ι ΑΝΑΣΤΑΣΕΙ

∞2024∞

† ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος
Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου.

Παντὶ τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι
τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.
Χάριν, εἰρήνην καὶ εὐλογίαν παρὰ τοῦ ἐνδόξως
ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Χριστὸς Ἀνέστη»!

Τῇ θλίψῃ τῆς Μεγάλῃς Παρασκευῆς καὶ τὴν ὀδύνη τοῦ Σταυροῦ διαδέχεται σήμερα ὁ θρίαμβος τῆς Ἀνάστασης. Τῇ σιγῇ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, σιγῇ δέους πρὸ τοῦ ὑπνώσαντος Κυρίου, διακόπτει σήμερα ἡ στεντόρεια ἰαχὴ τῆς νίκης.

Ἡ ἀθυμία γιὰ τὸν ἄδικο φόνο τοῦ Χριστοῦ, ποὺ κατεῖχε ὄχι μόνο τὴ θεοκτόνο πόλη ἀλλὰ «πάντας τοὺς συναναβάντας Αὐτῷ εἰς Ἱεροσόλυμα», διαλύεται σὰν ὀμίχλη ἀπὸ τὸν Ἥλιο τῆς Ἀναστάσεως.

«Χαρᾶς τὰ πάντα πεπλήρωται» σήμερα. Ἡ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως ἔχει κατακλύσει τὰ πάντα. Πλήρεις κι ἐμεῖς ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀναστάσιμη χαρὰ, μαζὶ μὲ τὶς Μυροφόρες γυναῖκες καὶ τὰ ἑκατομμύρια τῶν πιστῶν, ποὺ κατακλύζουν, μὲ τὶς λαμπάδες στὸ χέρι, τοὺς ναοὺς, διακηρύσσουμε ὅτι «ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως», προσβλέποντας καὶ στὴ δική μας ἀνάσταση. «Ἀπαρχὴ Χριστός, ἔπειτα οἱ Χριστοῦ» (Α΄ Κορ. ιε΄, 23). Ὁ Ἰδιος μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι πρῶτα ἀναστήθηκε Ἐκεῖνος, θὰ ἀκολουθήσουμε κι ἐμεῖς.

Ἡ Ἐκκλησία, προβάλλοντας γιὰ δύο χιλιάδες χρόνια τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, δὲν προσφέρει ἐπιστημονικὲς ἀποδείξεις τοῦ ὑπερφουοῦς αὐτοῦ γεγονότος. Καλεῖ ὄλους, μὲ τὴν προτροπὴ «ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν Ἀνάστασιν», σὲ βιωματικὴ ἐμπειρία τοῦ γεγονότος. Τὰ ὑπέρογκα γεγονότα προσεγγίζονται μὲ τὴν πίστη. Καὶ ἡ πίστη δὲν ἐπιδέχεται ἐπιστημονικὴ τεκμηρίωση. Μάρτυρες τῆς Ἀναστάσεως ὑπῆρξαν οἱ Ἀπόστολοι, οἱ Μυροφόρες γυναῖκες καὶ ἡ πρώτη Ἐκκλησία, οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ συναναστράφηκαν μὲ τὸν Χριστό, μετὰ τὴν Ἀνάστασή Του, καλοῦν καὶ ἐμᾶς σὲ μιὰν τέτοια βιωματικὴ ἐμπειρία τῆς Ἀναστάσεως. Μιὰν ἐμπειρία, ποὺ θὰ μᾶς βοηθήσει νὰ συνειδητοποιήσουμε τὴν παλιγγενεσία, ποὺ ἔφερε στὸν κόσμον τὸ μοναδικὸ καὶ ἀνεπανάληπτο ἱστορικὸ αὐτὸ γεγονός.

Μὲ τὴν Ἀνάστασή του ὁ Χριστὸς μᾶς χάρισε μιὰν ἄλλη θεώρηση τῶν ἐγκοσμίων. Τὰ ὄρια τοῦ κόσμου ἐκτείνονται, πλέον, πέρα ἀπὸ τὴν ὑλικὴ πραγματικότητα. Κι ἐμεῖς ἀποβλέπουμε καὶ προετοιμαζόμαστε γιὰ τὴν αἰωνιότητα. Μέσα ἀπὸ τὴν ἀναστάσιμη προοπτικὴ, κατὰ τὴν ὁποία παρόντα καὶ μέλλοντα ἀποτελοῦν μιὰ συνέχεια, οἱ θλίψεις ἀντιμετωπίζονται ὡς παροδικές, ὅπως καὶ

στην πραγματικότητα είναι, αφού ήδη εισήλθαμε στην «*άνεσπερον βασιλείαν*» του Χριστού. *Ἡ νίκη Ἐκείνου καθίσταται νίκη καὶ κάθε ἀνθρώπου, πού ὑπομένει τὶς θλίψεις «ἐν τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ»!*

Ὅσοι, ἐπομένως, νομίζουμε πῶς ἐγκαταλειφθήκαμε ἀπὸ τὸν Θεὸ πάνω στὸν σταυρὸ τῶν θλίψεων, ἅς συνειδητοποιήσουμε τὴ μοναδικὴ αὐτὴν ἀλήθεια καὶ ἅς ἀκούσουμε σήμερα τὸ ἐλπιδοφόρο μήνυμα τοῦ ἀγγέλου: «*Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε*». Ὅσο βαριά κι ἂν φαίνεται ἡ θλίψη καὶ ὅσο μακροχρόνιος καὶ ἂν εἶναι ὁ Γολγοθᾶς, μέσω αὐτῶν ὁ Θεὸς ἀπεργάζεται τὴ σωτηρία μας, μᾶς ὁδηγεῖ εἰς «*ἄλλην βιοτήν, τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆν*».

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως ἐπισκιάζεται βαριά, φέτος, ἀπὸ τὴ θλιβερὴ ἐπέτειο τῶν πενήντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς εἰσβολῆς τῆς Τουρκίας στὴν Κύπρο καὶ τὰ συνεχιζόμενα δεινὰ τῆς κατοχῆς, καθὼς καὶ τὶς διαγραφόμενες ζοφερὲς προοπτικὲς τοῦ ἐθνικοῦ μας θέματος. Τὸ μήνυμα, ὡστόσο, τῆς Ἀναστάσεως ἐνισχύει καὶ χαλυβδώνει τὴ θέλησή μας γιὰ ἀγώνα.

Ἄν τὰ 50 χρόνια τῆς κατοχῆς γιὰ κάποιους ἄλλους φαίνονται πολλά, οἱ Ἕλληνες, πού μετροῦμε τρεισήμισι χιλιάδες χρόνια στὸν τόπο αὐτό, ἔχουμε ἄλλη μονάδα μέτρησης τοῦ χρόνου, πολὺ μεγαλύτερη ἀπὸ τὸ βιολογικὸ ὄριο μιᾶς γενεᾶς. Ζήσαμε κι ἄλλες μεγαλύτερες, σὲ χρονικὴ διάρκεια, κατοχές. Τὴ σκυτάλη πού πήραμε ἀπὸ τὸν Τεῦκρο καὶ τὸν Ἀγαπήνορα, τὸν Εὐαγόρα καὶ τὸν Ὀνήσιλλο, τὸν ἅγιο Σπυρίδωνα καὶ τὸν ἅγιο Νεόφυτο, τὸν Αὐξεντίου καὶ τὸν Μάτση θὰ τὴν παραδώσουμε ὅπωςδὴποτε στὶς ἐπόμενες γενιές, ὅσος χρόνος κι ἂν χρειασθεῖ. Τὸ χρέος μας εἶναι ξεκάθαρο: νὰ περιφρουρήσουμε τὴν τιμὴ καὶ τὴν ἐθνικὴ ἀξιοπρέπειά μας καὶ νὰ ἀνακτήσουμε τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδας μας. Γιὰ ὅσο χρόνο ἢ μισὴ πατρίδα μας παραμένει ὑπὸ κατοχὴ καὶ ἡ ὑπόλοιπη κινδυνεύει, δὲν ἔχουμε τὸ δικαίωμα ἐπανάπαυσης καὶ ὀλιγωρίας.

Μέσα στὸν ὀρυμαγδὸ τῶν συγκρούσεων στὴν περιοχὴ μας καὶ στὶς ἀναβαθμιζόμενες ἀπαιτήσεις τῆς Κατοχικῆς Δύναμης, θεωροῦμε ὅτι εἶναι σφάλμα ἢ ἀποδοχὴ τῶν νέων τουρκικῶν προϋποθέσεων γιὰ ἐπανεναρξὴ διαλόγου γιὰ ἐπίλυση τοῦ προβλήματός μας. Ἡ Τουρκία δὲν ἐπιδιώκει διάλογο. Ἐπιδιώκει ἐπιβολὴ τῶν ἀπαραδέκτων θέσεων της στὴν πλευρά μας.

Ὅφειλουμε, ὑπὸ τὶς περιστάσεις, ὅσο ὀδυνηρὸ καὶ ἀνεπιθύμητο κι ἂν εἶναι γιὰ μᾶς, νὰ περιφρουρήσουμε, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅ,τι κατέχουμε, κυρίως τὴν κρατικὴ μας ὑπόσταση, καὶ νὰ ἀγωνιστοῦμε μὲ ὅλες μας τὶς δυνάμεις γιὰ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ γιὰ τὸν λαὸ μας. Εἴμαστε ἰσότιμο κράτος μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης καὶ δικαιούμαστε κι ἐμεῖς ὅ,τι ἀπολαμβάνουν ὅλοι οἱ ἄλλοι Εὐρωπαῖοι.

Παράλληλα ὀφειλουμε νὰ ἐνισχύσουμε τὴν ἄμυνά μας, δίνοντας τὸ μήνυμα ὅτι ὄχι μόνο κάθε προσπάθεια ἐπέκτασης τῆς κατοχῆς θὰ ἔχει μεγάλο κόστος γιὰ τὸν ἐχθρό, ἀλλὰ καὶ ὅτι δὲν θὰ ἀποδεχθοῦμε ποτὲ τὰ τετελεσμένα τῆς εἰσβολῆς καὶ τῆς κατοχῆς καὶ ὅτι θὰ ἐργαζόμαστε συνεχῶς γιὰ ἀποκατάσταση τῶν δικαιωμάτων ὅλων τῶν νομίμων κατοίκων τῆς Κύπρου.

Θεωροῦμε ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ ἐπιτυχία τοῦ ἀγώνα μας τὴν κοινὴ δράση Ἑλλάδας καὶ Κύπρου σὲ ὅλα τὰ μέτωπα γιὰ τὴν προώθηση τοῦ ἐθνικοῦ μας θέματος. Καὶ μᾶς ἀνησυχεῖ ἰδιαίτερα ἡ πρόσφατη ἀπόφαση στὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης γιὰ τὸ Κόσσοβο, ποῦ λήφθηκε μὲ ἑλληνικὴ εἰσήγηση. Ἐπιτείνονται, μάλιστα, οἱ φόβοι μας γιὰ ἐπαλήθευση τῶν φημῶν ὅτι ἡ Ἑλλάδα ἀποδέχτηκε εἰσήγηση τῆς Τουρκίας ὅπως τὸ Κυπριακὸ μὴ ἐπηρεάσει τὴν ἀνάπτυξη τῶν μεταξύ τους σχέσεων.

Ἀπευθύνουμε ἀγωνιώδη ἔκκληση πρὸς τὴν Κυβέρνηση τῆς Μητρὸς Πατρίδος: *«Ἀκοῦστε, ὅσο εἶναι καιρὸς, τὴ φωνὴ μας. Κρατηθήκαμε γιὰ αἰῶνες στὴ γῆ τῶν πατέρων μας μὲ πολλὰς θυσίες καὶ ποταμοὺς αἱμάτων. Φαίνεται, ὅμως, πὼς οἱ καιροὶ ἄλλαξαν κι ἂν δὲν ἐνεργήσουμε ἀμέσως καὶ μὲ τρόπο ἀποτελεσματικὸ, φοβούμαστε ὅτι σὲ λίγο ὡς Ἑλληνισμὸς θὰ ἴμαστε παρελθοντικὴ ἀναφορὰ γιὰ τὴν Κύπρο. Ἀντέχετε μιὰν τέτοια καταδίκη τῆς Ἱστορίας; Ἐμεῖς δὲν θὰ ἐγκαταλείψουμε τὸν ἀγώνα. Ἡ ὑπερτρισχιλιετὴς Ἑλληνικὴ παρουσία μας στὴν Κύπρο, ὅμως, μᾶς δίνει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτοῦμε τὴν συμπαράταξη ὀλόκληρου τοῦ Ἔθνους!»*

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ὅση κι ἂν εἶναι ἡ ἀθυμία τῶν καιρῶν καὶ ὅσο κι ἂν οἱ κίνδυνοι ποῦ ἀπειλοῦν τὴν πατρίδα μας εἶναι ἐξαιρετικὰ μεγάλοι, καλούμαστε σήμερα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν νὰ *«προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι τῶ προϊόντι Χριστῶ ἐκ τοῦ μνήματος»* καὶ νὰ *«συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι»*. Πανηγυρίζοντας τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, δὲν ὑποτιμοῦμε τὶς δυσκολίες καὶ δὲν παραθεωροῦμε τοὺς κινδύνους. Τοὺς ἀξιολογοῦμε ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς νέας βιοτῆς, τὴν ὁποῖαν εἰσήγαγε στὸν κόσμον ὁ Ἀναστὰς Κύριος. Ὑπερβαίνουμε τὸν σταυρό· δὲν παραμένουμε στὸν τάφο· ἀναμένουμε μὲ βεβαιότητα καὶ ἐργαζόμαστε γιὰ τὴν Ἀνάσταση.

Μὲ τὴ βάσιμη ἐλπίδα γιὰ τὴν τελικὴ κατίσχυση τοῦ δικαίου μας, ἀπευθύνουμε τὸν ἀναστάσιμο χαιρετισμὸ καὶ τὶς πατρικὲς εὐχές μας πρὸς ὅλους, ἰδιαίτερα τοὺς ἐμπερίστατους: τοὺς πρόσφυγες, τοὺς ἐγκλωβισμένους, τοὺς ἀγνοουμένους καὶ τοὺς συγγενεῖς τους, τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ὄσους ἀντιμετωπίζουν οἰκονομικὰ καὶ ἄλλα προβλήματα.

Εἴθε ὁ Ἀναστὰς Κύριος νὰ χαρίσει σὲ ὅλους τὶς εὐλογίες Του καὶ στὴν πατρίδα μας σύντομα τὴν πολυπόθητη ἐλευθερία.

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου,
Ἅγιον Πάσχα 2024

Διάπυρος ἐν Χριστῶ Ἀναστάντι εὐχέτης

†: Κύπρος Ἱερός

ΣΗΜ.: Οἱ Ἐφημέριοι καθίστανται ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν ἀνάγνωση τῆς Ἐγκυκλίου μετὰ τὸ ἑωθινὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» πρὸ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀναστάσεως.